XI. évfolyam. Budapest. 320. szám. Vasárnap, 1877. deczember 9.

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
Egy évre . . . . . 20.—
Félévre . . . . . 10.—
Negyedévre . . . . . 5.—
Egy hóra 1.80
Egy szám 6 krajczár.
Hirdetési díj: 9 hasábos petitsor egyszeri hirdetése 12 kr., többször 10 kr.
Bélyegdij minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyilttér: Öt hasábos sor 50 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadtatnak el.
Kéziratok csak rendkivüli esetben küldetnek vissza.
Kiadó-hivatal:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová az előfizetési pénzek küldendők.

TÁVIRATOK.

Konstantinápoly, decz. 8. A dunai hadseregtől ujabb ütközet nem jelentetik. Szulejman pasa Razgrádra visszatért s Ruscsuk felett szemlét tartott. Mehemed Ali Kamarliból decz. 7-ről keltezett táviratai jelentik, hogy a rosz idő uj hadmüveletekben gátolják, A nagyvezir ma a porta elé megy.

Pétervár, decz. 8. Bogotból decz. 7-ről hivatalosan jelentik: Mariana és Elenánál decz. 4-én vivott csata sokkal roszszabbul végződött, mint az első tudósításunkban feltüntetve volt. 50 tiszt és 1800 katona részint megsebesült, részint halva maradt, továbbá elvesztenk 11 ágyut, ezek közül négy meg volt sérülve, a többi hét ágyu az ellenség kezébe jutott, mert lovak hiányában lehetetlenség volt tovább szállitani. Ezen szerencztelen eset többi részletei még ismeretlenek. A tegnapi működés arra szoritkozott, hogy a törökök jobbszárnyon levő hadoszlopai Zlatariczából kiüzettek és Bebrova felé visszaüzettek. A török balszárny csak a támadást kisérlé meg, azonban d. u. 3 órakor felhagytak szándékukkal. A Zlatariczával szemben levő török haderő 10.000, a Jarovczi környékén levő 30.000 emberből állóra becsültetik. Ma d. u. 2 óra tájban Jarovczinál ujból megkezdődött a harcz, azonban 4 óra felé az ágyuzás megszünt.

Bukarest, decz. 8. A senatusnak a trónbeszédre vonatkozó válaszfelirata azt állitja az oláh hadseregnek a Dunán való átkeléséről, hogy azt az okosság és óvatosság parancsolta, azután a következőket mondja: Oláhországnak addig nem szabad letennie a fegyvert, mig függetlensége és jogai elismerve nem lesznek. — Azt hiszik, hogy a válaszfelirat elfogadtatik, mivel az ellenzék elhatározta, hogy minden ellenkezéstől tartózkodni fog.

Páris, decz. 8. éjjel. A köztársaság elnöke megbizta Dufauret egy uj kormányalakitásával. A tábornagy elfogadta a tiszteletreméltó senator föltételeit, melyek ellenében ő csupán azon föltételt tette, hogy a had, tengerészet- és külügyi miniszterek hagyassanak meg, mert az előbbi miniszteriumoknál is beismerték, hogy ezen tárczáknak az ország és a hadsereg érdekében a pártokon kivül kell maradniok. E 3 tárcza az utolsó pillanatban visszavonatott a tervezett miniszteriumtól. A tábornagy nem akart beleegyezni oly változtatásba, mely jó katonai erönkkel s diplomatiai viszonyaink folytonosságának szellemével ellenkezni látszik. Az értekezés félbeszakadt s Dufaure fölmentetett megbizatásától. — Batbie az Eliséebe hivatott s megbizatott az uj kormány alakitásával. (Hav.)

Bécs, decz 8. (Az „Egyetértés“ távirata.) A miniszterelnök ma visszautazott.— A külügyi bizottság holnap 2 órakor ülés tart.

Bécs, decz. 8. (Az „Egyetértés“ távirata.) A delegatió mai ülésében terjeszti be a közös hadügyminiszt. azon válaszokat, melyeket a magyar delegatió az 1877-ik évre szóló hadsereg szükségletének tárgyalása alkalmával hozott határozatokra ad. Ezek között a magyar delegatió azon határozatára, hogy a közös hadügyminiszter felszólittatik, miszerint egy magasabb katonai tanintézetnek a magyar korona területén való fölállitása költségeire vonatkozólag a jövő évi országos bizottságnak tervezetet terjesszen elő“, a következő válasz adatik:

Egy magasabb katonai tanintézetnek felállitására való szükség egyelőre nem létezik. A Bécs-ujhelyi katona-akademiai gyalogság, vadászat és a lovasság számára, a müszaki katona-akademia tüzérség, hadmérnöki fegyvernem és az utászcsapatra nézve, továbbá a tengerészeti akademia — eleget tesznek azon követeléseknek, hogy a növendékek nagyobb részét a hadsereg felsőbb tiszti állomásaira előkészitsék.

A magyar kir. Ludovica-Akademia Budapesten, melynek részbeni feladatához tartozik, tiszteket a hadiskolába való belépésre előkésziteni, szintugy egy magasabb katonai tanintézetnek tekinthető.

Igy tehát a birodalom mind a két felében katonai akademia áll fenn.

A hadmérnöki és tüzérségi tisztek magasabb tanfolyamainak és a katonai akadémiák telepitésénél főleg ama körülmény volt irányadó, hogy Bécs-Bécs-Ujhely- és Fiuméban már elébb léteztek az erre alkalmas épületek, ugymint a szükséges taneszközök a legtágasabb mérvben állottak ott rendelkezésre.

A többi csapat-iskoláknál (hadapród-iskolák), melyek tiszti jelölteket kiképezni hivatvák, azon elv határozott, hogy minden területi kerületben egy legyen meg.

A 14. gyalogsági hadapród-iskolák közt 6 vagyon a magyar korona országaiban felállitva, és pedig Budapesten, Pozsonyban, Kassán, Temesvárott, Nagy-Szebenben és Zágrábban.

Egy 350 növendéknek való katonai akadémiának felépitése és első berendezésére szolgáló költség legalább 600,000 frtra becsülhető, mire nézve egy részletes fölvetés, addig is el nem készithető, mig egy határozott helyiség meg nem jelöltetett, minthogy az árakra nézve épen a helyi viszonyok lényeges változásokat gyakorolhatnak.

Az akadémia fenntartása egy a Bécs-ujhelyi katonai akadémiával hasonló összeget, az az kereken 300,000 frtot fogna igényelni.

Konstantinápoly, decz. 8. Novi-Bazár parancsnoka egy csütörtöki keletü sürgönyben jelenti, hogy nohány szerb zászlóalj Jávorba megérkezett, hol az erődit-ményeket készitik. — A határon csatározásra került a dolog.

Róma, decz. 8. Az „Agence Stefani“ kijeleni, hogy a „Standard“ azon hire, hogy egy magasabb rangu olasz tiszt Nikita fejedelemhez való küldetéssel Spizzába érkezett volna, minden alapot nélkülöz. A pápa lábai ismét megdagattak, azonban állapota nem aggasztó.

Páris, decz. 8. A lapok jelentik, hogy Dufaurehoz tegnap Mac-Mahontól egy irat érkezett, melyben egy parlamenti cabinet alakitása iránti törekvését tudatja. Ma a baloldaliak vezényló bizottsága egy jegyzéket közöl, melyben kinyilvánittatik, hogy Dufaureval semmiféle értekezése nem volt a cabinet megalakitása iránt sem direkt sem indirekt uton. Batbie a cabinet alakitás tárgyában folytatja az értekezést.

Bécs, decz. 8. A magyar delegatió egyesült bizottságai ma délelőtt 10 órakor értekezletre gyültek össze, melyben Zsedényi, mint korelnök és Harkányi, mint korjegyző szerepelt. A közös kormány részéről jelen voltak: gr. Andrássy, br. Hoffman, br. Orczy Béla, Mérey Sándor, Dóczy miniszteri tanácsos. A magyar kormány részéről Tisza és Széll voltak jelen

A „Pester Correspondenz“ bécsi kiadása szerint a tanácskozás tárgyát a közös miniszterium részéről tegnap benyujtott határozati javaslat képezte, mely az 1878. évi első negyed közös kiadásainak folyóvátételére irányul.

Az értekezést gr. Széchen Antal kezdte meg azon nyilatkozattal, miszerint föltétlenül szükségesnek tartja, hogy a delegatió ne szakittassék félbe, mig a külügyi helyzetről fölvilágitást nem nyer, melynek alapján, ha kivánatosnak látszik, a plenumban tárgyalást lehetne kezdeni, vagy kimondani lehetne azt, hogy ily tárgyalás most nem időszerü.

Falk Miksa ezen eljárást szintén szükségesnek tartja, mert találkoznék az ország közóhajtásával; ennélfogva kéri a kormányt, nyilatkoztassa ki, vajjon a delegatió együtt marad-e még nehány napig a külügyi helyzet beható megvitatása végett.

Gr. Andrássy nem ellenzi, hogy tőle fölvilágositást kérjenek, azonban a külügyi helyzet fölött nagy vitát kezdeni nem tartja kivánatosnak először azért, mert ez ismétlődnék a budget tárgyalásakor, másodszor, mivel e pillanatban nem terjeszthető elő a vörös könyvet.

Csernátony ugy véli, hogy formalitás kedveért nem kell az ügyet elejteni. Neki mindegy, ha a keleti kérdés akár interpellatió utján, akár általános tárgyalással intéztetik el, de intéztessék el mindenesetre.

Széchen gr. akként érti a miniszter nyilatkozatát, hogy a külügyi bizottság ülést tart, melyben a külügyminiszter megjelenik és fölvilágositást ad. Szónok azt hiszi, hogy a bizottságot nem kell a szokásos jelentéstételre szoritani, mert ez ki találná jelenteni, hogy a tárgyalást most nem tartja czélszerünek.

Apponyi Albert gr. szintén azt hiszi, hogy az idő nem futja ki, tekintve a magyar országgyülés folyó havi munkarendjét s ennek sürgetőségét; másrészt pedig a vöröskönyv tartósabb alapot nyujt a tárgyalására. Inditványozza tehát kimondani, hogy a vöröskönyv legfölebb deczember végéig előterjesztendő; s a delegatió nem napoltatik el, hanem a külügyi helyzet tárgyalása végett jan. 1-jén ismét összeül.

Andrássy gr. nem igérheti, hogy a vörös könyvet deczember végéig előterjeszti, de azt igen, hogy a január közepére; akkor azt kiosztathatja, s mivel annak átnézése nehány napot igényel, a delegatió január második felében összeülhet a külügyi helyzet tárgyalása végett.

Tisza miniszterelnök nem tartja czélszerünek, hogy a delegatiók januárban üljenek össze, mivel a magyar országgyülésben épen akkor kellend targyalni a kiegyezési javaslatokat, melyeket ö különösen sürgetőseknek tart; a delegatiók tehát csak azután üljenek össze.

Andrássy gr. azt kivánja, hogy a külügyi helyzet tárgyalása ne halasztassék egész márcziusig, mindazáltal méltányolja a miniszterelnök indokait, s maga is a mellett van, hogy előbb a kiegyezés fejeztessék be; mert a külügyi helyzet tárgyalásának eredménye nem a miniszter részére való utasitás, hanem politikájának helyeslése, vagy roszallása lehet, ily roszallásnak pedig a miniszter leköszönését kellene eredményeznie; e szempontból tehát a közjó érdekében azt kivánja, hogy ily eshetőség csak azután történhessék, ha a kiegyezés már befejeztetett.

Beszéltek még Csengery, Szilágyi, Nagy Gy., Tisza Lajos, Éber és br. Bánhidy. Utóbbi azért kivánja a külügyi politika tárgyalását, mert szeretné magát meggyőzetni a felől, hogy az helyes. Enuélfogva a fősulyt nem is magára a tárgyalásra helyezi, hanem a miniszter által teendő nyilatkozatokra.

Végre elhatározták, hogy az egyesült albizottságok által a plenumban előterjesztendő jelentésben ne emlitessenek meg azon határozatok, melyek a külügyi politika tárgyalására vonatkozólag hozattak, hanem a külügyi bizottság elnöke, minthogy a mai tanácskozás folytán tájékozhatja magát a delegatió óhajtásai iránt, mielőbb hivja össze a bizottságot. — Erre elfogadták az indemnitásra vonatkozó javaslatot a határozati javaslat 3. pontjának oly módositásával, hogy a Magyarországot terhelő járulék tekintettel a közös kiadásokra vonatkozólag hozandó törvényekre számittatik. A jelentésben kiemelendő, hogy a miniszterelnök megkérdeztetett az iránt, miért hivatott a magyar delegatió oly későn össze, hogy a közös budgetet nem tárgyalhatja rendes módon, mire Tisza miniszterelnök azon fölvilágositást adta, hogy a kormány bevárni akarta a quota- és a vámkérdés szabályozását, de mivel belátta, hogy ez deczemberben nem történhetik meg, szükségesnek tartotta a delegatiót összehivni. — Erre az értekezlet berekesztetett.

Bécs, decz. 8. A delegatió nyilvános ülésében az elnök előterjesztette a közös hadügyminiszternek a magyar delegatió mult évi határozatára vonatkozó válaszát. E válaszok ki vannak nyomatva s a következő ülésben kiosztatnak. A gazdasági bizottságnak Wodianer által előterjesztett, a delegatió saját költségeire vonatkozó jelentését elfogadták minden megjegyzés nélkül. Zsedényi, mint az egyesült albizottságok korelnöke, beterjesztette a közös kiadások tárgyában adandó fölhatalmazásra vonatkozó jelentést. Erre Harkányi felolvasta a jelentést, mely igy hangzik:

A közös ügyek tárgyalására összehivott magyar delegatió egyesült négy bizottsága a közös miniszterium azon javaslatára nézve, mely az 1878. évi I. negyed költségeit illető fölhatalmazásra vonatkozik, kijelentette, hogy a delegatió egybehivása csak azon okból halasztatott decz. 5-ikéig, mivel a kormány azon reményt táplálta, hogy azon kiegyezési kérdések, melyek szabályozása előföltétel, a közös kiadások végleges megállapitására nézve a monarchia mindkét államában ez időpontra törvényszerüen megoldatnak. — Az egyesült bizottságok azonban megértették a magyar miniszterelnök nyilatkozatából, hogy időközben, az emlitett kiegyezési kérdések megoldásáig, a magyar országgyülésen azon viszonyok ideiglenes szabályozása végett törvényjavaslatok fognak előterjesztetni. E nyilatkozat tudomásul vétetett, s az egyesült albizottságok azután az előterjesztett határozati javaslatot tárgyalták és átalában elfogadták. A részletes tárgyalás alkalmával a következő módositás inditványoztatott:

Határozati javaslat: A közös miniszterium felhatalmaztatik, a közös kiadásokat 1878. jan. 1-jétől 1878. márcz. 31-ig az 1877. évre megállapitott szükséglet arányában folyóvá tenni. E kiadások az 1878. évi költségvetés keretébe illesztendőnek. A Lloyd subvetntiónálására vonatkozólag e határozat csak azon esetben lesz érvényes, ha az illető szerződés meghosszabitása fölött mindkét törvényhozás intézkedett. Azon összeg, mely a magyar korona országait terhelendi, a közös kiadások tárgyában hozandó törvény értelme szerint fog kiszámittatni. Egyszersmind fölhivatik a közös miniszterium, hogy a delegatiókat a jövő év elején oly időpontban hivja össze, hogy ezeknek még az ideiglenes meghatalmazás lejárta előtt elég idejök maradjon feladatukat megoldani. Budapest, 1877. decz. 8. — Zsedényi körelnök, Harkányi ideigl. jegyző.

E jelentés a holnap d. e. 11 órakor tartandó teljes ülésben fog tárgyaltatni. A magyar delegatió külügyi bizottsága holnap délután 4 órakor tart ülést.

Egyről-másról.

Az „Egyetértés“ olvasói tudják, hogy a nemzeti közvélemény piczike parodiája gyanánt idétlenkedő olvasatlan közvéleménykével, a fusionalis mameluk csuha alól törpe lélek, törpe kisérteteként kibukfenczezett „Közvélemény“ czimü lappal nem sokat vesződünk. Mert hát a nemzeti nagy eszmék és nagy érdekek szolgálatában, nincs időnk és terünk rákfogdosással mulatozni.

Ugy ünnep délutánján azonban, néha az ember sorát keritheti az efféle időtöltésnek is; s kivált, ha látja, hogy a berzenkedő kis jószág menynyire kapdos a kormányzati zavarosban uj fusionalis préda után, miután ráktermészete visszaemlékezik a régi fusio példa-igéretekben gazdag korára. Hiszen nem volna rák, ha előre menne és nem hátrafelé botorkázna, s nem volna vizben és szárazon egyiránt visszaeső faj, ha a teremtés nagy könyvében számára nem jutott volna a legtisztátlanabb szerep.

*

Lám, lám! mily dühös tud lenni, ez a csuf állatka. Hogy hadonáz ártatlan ollócskáival, midőn marokra van fogva. Szinte érezni látszik, hogy a fogás után már üstben forr a viz: egy legyintés, s ben van; egy másik legyintés, s a mit kihuz az ember az rák ugyan, de nem barna többé, hanem valóságos — rákvörös.

*

De hadd lássuk csak viczkándozásait, a mulatságosan bősz „apróságnak“:

„Hát ugyan, kedves „Egyetértés“, mit csináljunk, hogy megnyerjük önnek tetszését? menjünk vissza a szabadelvü párba, melyet ön is humbugnak tart? menjünk vissza támogatni a Tisza-regimet, melyet ön bukottnak tart? Igy elvhivek, következetesek leszünk s inkább fogunk önnek tetszeni?“

Mennyi tépelődés! Nos, ha csak azt akarja tudni, mivel nyeri meg az „Egyetértést“, igen röviden felelhetünk: elvekkel, s nem személyekkel; rendszerváltozásra törő programmal, s nem bábcserével.

Mig csak az lesz a czél az önök minden izében lejárt, a személyes párttorzsalkodás herczehurczájává aljasitott parlamenti környezetében, hitelt, elvet, programmot bérruha gyanánt változtatni és esküdni egyik nap a fusióra, melytől mindent vártak önmagukra, megtagadni másnap, mert az ország nevében jelentkező énnek nem adott semmit; harmadnapra rá már ismét programm nélkül egy ujabb elvnélküli fusió után látni, mely esztelenebb és tehetetlenebb amannál, s mégis azt merni kérdezni dühös ábrázattal velünk szemben, mit csináljanak, hogy megnyerjék tetszésünket; ahoz oly természet kell, mely megérdemli a leforrázást, mert fekete bőrében már elfeledkezett, hogy nincs joga igy beszélni, mig vörösre főzhető, akár csak a rák.

*

„Mi tudjuk, — kiált fel a ficzkók egyike, a ki sokszinü bérruhát koptatott, — hogy a parlamenti szélsőbal ujabb időben mily távol áll az Egyetértés kurjantásaitól, s azt is tudjuk, hogy Magyarország elvfeladások és programmváltoztatások nélkül boldogitva csak akkor lesz, ha Verhovay, Herman Ottó és Bakay Nándor kerülnek kormányra.“

Na már, hogy milyen távol áll egyik vagy másik ember lapunkhoz, az lehet igen érdekes anyag egy oly lap előtt, mely megszokott urát parancsszóra szolgálni, de nem szokott elvek mellett következetes elvszilárdsággal küzdeni, a mint ötszörös politikai pálfordulásaival ezt bebizonyitá; de aligha köszönik meg a napraforgó virág journalistikának az efféle érdekes bókokat, a kiket illet.

Minden esetre a cynikus pöffeszkedés valami oly kiállhatatlan neme kell hozzá kiállni a piaczra a nemzet keserü bünhödésének napjaiban, s hirdetni az elv feladás és programm változtatás alávaló tanát, mely csak a szégyen szem-próbáját kiállott elemek sajátja lehet.

Legalább eredetiség nyilvánulna e müködésben: De mi egyéb az a legsilányabb utánzásnál. Csernátony Lajos satyragazdag tollának sajátsága i egy az irodalmi fogalmazás elemeiben járatlan teheség uborkafára kapazkodásának szolgálatában!

AZ „EGYETÉRTES“ TÁRCZÁJA.

A KÖSZÖRÜS.

— Történeti regény. —

Irta **CHAVETTE JENŐ.**

Forditotta Hentaller Lajos.

MÁSODIK RÉSZ. — HARMADIK KÖTET.

— 58-ik folytatás. —

Megvallom, egy perczig forgott a gondolat agyamban, midőn karjaimban tova vittem.

Halványan s remegve haligatta a férfiut, ki oly borzasztó dolgokat közönyös egykedvüséggel adott elő.

A házaló folytatá:

— Miért kiméltem? Mert rögtön tisztában voltam magammal, hogy szépségét másként is értékesithetem. S igazam volt. Mert tegnap oly esemény fordult elő életemben, melynél szükségem van az ön szépsége, bátorsága és kitartására. Ezért jöttem, s három évet kérek életéből. Beleegyezik?

Helena anélkül, hogy válaszolt volna, élesen tekintett szemébe. Ki akarta tervét találni. A nyomorult hallgatását habozásnak gondolta, s gunyos hangon szólalt meg:

Fogadja el ajánlatomat szépem, s három év mulva visszaadom mind azt, mitől a hadjáratmegfosztotta.

E szemtelen és sértő hang megremegteté a nemes teremtést; azonban még most sem válaszolt. A házaló szemei szikrázni kezdtek a haragtól.

— Egyezz bele ajánlatomba! egyezz bele! tanácsolom, kiáltá türelmetlenül.

— S ha vonakodom? kérdé Helena.

— Ha most megtagadod kérésemet, ugy előbb utóbb kényszeriteni foglak, mond Charles fenyegető hangon.

— Ezt kétlem, viszonzá Vallerán kisasszony kicsinylő hangon.

A házaló megragadá csukláját, s a haragtól eltorzitott arczát a leánykájához tolva; a dühtől remegő hangon mondá:

— Hallgass ide gyermekem. Ha nem engedelmeskedel, ugy folyton nyakadon leszek, mint a bogáncs; s várom mig időm elérkezik. Minden nő életében van oly percz, midőn, vagy hogy veszélyből kimeneküljön, vagy hogy annak életét, kit szeret, megmenthesse . . . . . kész magát átadni legnagyobb ellenségének; nálad is be fog e pillanat következni.

Helena e szavaknál Ivon távollétére gondolt, s elhalványodott.

— E belső küzdelem nem kerülte ki ellenfele figyelmét.

— Ah! bájos cziczuskám, tehát szerelmes vagy . . . . s bizonyára szép utitársadba. No! annál jobb! Megfogok ismerkedni ama férfiuval, s majd meglátom, hogy ha ő hatalmamban lesz, nem fogod-e majd ajánlani, hogy rendelkezzem három évig veled.

— Daczolok önnel! mondá bátran.

— A veszély perczében nem lész ily kevély, azt tudom.

Jelentőségteljes nevetéssel folytatá Charles:

— Ha felfedezem, jól vigyázz szived választottjára kincsem.

E perczben felnyilt az ajtó.

A jövevény Barassin volt.

Az öreg mindjárt itt lesz, kiáltá. Nyomban követ . . . de meglehetős távolban, mert nagyokat léptem, hogy tudassam ezt önnel.

Ezzel Helena felé közeledve, kit szemtelenül megnézett, bizalmas hangon kérdé:

— Csináltunk üzletet a kicsinykével?

— Hallgass! barom! viszonzá Charles szigoru hangon.

Valaminek kellett Barassin és Charles között történni, mert utóbbinak igen nagy tekintélye volt az óriás előtt. A hercules ugyanis Charles szavaira össze görnyedt, s remegő alázatos hangon hebegte:

— Igen uram.

A házaló a csomaghoz ment, mit a boltba jöttekor az áru asztalra tett, s kérdé:

— Megmondtad a szatócsnénak, a mit reád biztam?

— Igen; midőn a piaczra értünk és sem önt sem a csomagot nem leltük, azt mondtam, hogy ön bizonyára már elhozta a vásárlott árukat.

— Jól van, be fogjuk várni. E szavaknál Barassin nyugtalankodni kezdett.

Daczára, hogy rettegett urától, még is nagy kedve lett volna beszélni.

Hm! hm! mormogá.

— Mi bajod van? kérdé Charles, csodálkozva óriásán.

— Semmi, csak egy jó tanács, s miután nem mondhatom el, szoritja torkomat.

— Beszélj!

— Arra vonatkozik, mit ön ép most mondott.

— Mi az?

— Hogy várjunk.

— Nos?

— Véleményem szerint, nem jó lesz sokáig várni.

— Miért? kérdé a házaló, figyelmessé téve Barassin modora, s hangsulyozása által.

— Elfeledtem mondani, hogy az öreg aszszony csak nagy távolságra követ, s nemcsak azért, mert aprókat lép, hanem mert a vásártér sarkán valaki megállitotta, s az ember mint észrevettem haza is kiséri.

— Miféle ember az?

— Oly pofa, melynek láttára bárkinek jó kedve elmulik. Észrevettem, hogy az öreg is olyan fehér lett, mint a főkötője. Helena, ki eddig közönyösen hallgatta a beszélgetést, nyugtalankodni kezdett.

— Nem hallottad, mit mondott az öregnek? kérdé Charles.

— Nem; de azt hallottam, midőn az aszszony mondta: „Igen Bonet János, polgár.“

— Bonet János! kiáltá élénken Charles.

Ezzel rögtön Helenához fordult, s kegyetlen mosolylyal mondá:

— Annak igen örülök, ha ez ide jön; elősegiti terveimet.

S hogy Barrassin ne hallja, a leányhoz hajolva halkan folytatá:

— Mondtam az előbb, hogy minden nő életében vannak perczek, melyben kész magát legnagyobb ellenének átadni, csakhogy saját, vagy annak életét megmenthesse, a kit szeret . . . .

Helena felpillantott.

— Mit ért e szavak alatt? kérdé.

Barassin ez alatt felnyitotta az ajtót.

— Gyerünk, mert itt vannak, kiálltá.

A házaló az ajtó felé sietett, azután megfordult s felelt a kérdésre.

— Azt, hogy Bonet János meghozza reád nézve a veszélyt, én pedig most azzal fogok foglalkozni, a kit szeretsz.

Ezzel tova sietett.

Azon rövid percz alatt, mig egyedül volt, a fiatal leány arra gondolt, hol hallotta emliteni e nevet; Bonet János.

Hirtelen rémület szállta meg.

Eszébe jutott, mit mondott kalauzuk, a fiatal chouan, ki Renneebe vezette e férfiról, ki Pochol tizenkét biráinak egyike volt.

Reszketett, mert e szavakat megjegyzé magának:

— „Ez ember kéjencz, és fut minden nő után; azonban ha a tréfalódzást megunta, levágatja fejeiket“.

Keresztett vetve mormogá, a kétségbeesett leány:

— Charlesnak igaza volt. A veszély közeledik.

Nemsokára az özvegy felnyitá a boltajtót, s félrelépve, vendégét előrebocsátva bizonytalan hangon mondá:

— Lépj be, Bonet polgár. Látogatásod nagy szerencse szerény hajlékomra.

IV.

Mielőtt tovább folytatnánk elbeszélésünket, meg kell magyaráznunk, miként került Barassin Charles hatalmába.

Miután az óriás queneue gunyhójának udvaráról ellopta a házaló kocsiját, először is Vitré felé vette utját, azután, hogy üldözőit tévutra vezesse, megfordult s Rennesnek tartott.

A bandita jól tudta, hogy daczára az ellene Párisból kiadott nyomozó levélnek, csakis nagy városban rejtőzhet el.

— Bah! gondolá magában, ha szivességet tehetek a kékeknek, ez mindenesetre előnyömre fog válni. Ha szükségük lesz reám, még az esetben sem küldenek Párisba, ha megtudják személyazonosságomat állapitani. A chouanoktól nem remélek mi előnyt sem; ezek valódi vadak, s még csak nyelvöket sem értem. Gondolkozás közben, nyugodtan haladt kocsija mellett, bár több izben észrevette a bokrokban rejtve levő chouanok fegyvereinek csillogását.

— Igen; mormogá, e környék levegője árt egészségemnek. Ostobaság volt tőlem ide menekülni, de én azt hittem, hogy lakatlan puszta, a hadviselés által hietlenné tett vidéket fogok találni. Sőt azt is gondoltam, hogy rabolni is lehet majd itt. Ó! ez buta gondolat volt.

Végre határozott;

— Bizonyára nyugodtabb életem lesz valami városban. Először is Rennesbe megyek, s ha ott valami foglalkozást nem találok azon derék ficzkó részére, kinek bőrébe bujtam, akkor Brestbe, Larientba, Rochfort vagy Nantesbe megyek, mindaddig, mig valami jó alkalmazást nem nyerek.

S hangosan nevetve, tovább füzte gondolatait.

— Különben is az utazás reám nézve most már gyerekség, mert fogatom van.

Napfeltekor beleült kocsijába, mert nagyon fáradt volt.

Csak most vette észre a portékákat.

— Mily szerencse! s én azt hittem e kocsi üres. Hogy tehetem ezt Rennesben pénzzé? Ha már pénzem lesz, nehány elszánt ficzkót toborzok magam köré, s közösen apró vállalatokba fogunk.

Ily szép terveket készitve, közeledett kitüzött czélja felé.

— Ma éjjel Rennesben puha ágyban fogok nyugodni, gondolá. Ah! mily jól fog esni; két-három napig ki sem jövök az ágyból.

Hirtelen felrettent:

— Mi ez? még fényes nappal is hangzik ez átkozott zene! . . . Bámulatos.

Kocsija közelében bagolyhuhogás, a chouanok jele volt hallható.

Az óvatos Barassin leszállt s megállitotta lovát s egypárszor körüljárta a kocsit. Nem vett észre senkit, s a vidék is teljesen lakatlan volt. A távolban azonban hallható volt a chouanok jele, a bagolyhuhogás.

(Folytatása következik.)

Egy szinművészt vásári komédiás utánoz; egy festő ecsetjét meszelővel akarja u'ólérni egy kőmives inas.

Igazán nevezetes majom história készül halálra boszantani, vagy agyonnevetésig kaczagtatni a parlamenti hókusz-pókusz legénykék e viczkándozásaira utalt közönséget.

*

Hanem ott jő a java, a hol a természeti ösztön ellenállhatatlan kedélyességével kiált fel:

„Ugy látjuk önnek, már — mint az Egyetértésnek, — csak a szamár fülei tetszenek".

Mi tagadás, ez bizony ugy van. Nekünk rendkivül tetszenek a szamár fülei, mióta alkalmunk van hangos hahotában törni ki a „Közvélemény szörnyü arányokban növekvő fülei felett. Mert hát csak akkora fülestől kerülhetett ki oly könnyen megfordítható — szamárvita.

Verhovay Gyula.

A delegatióknak a király által Bécsben a nyilvános fogadtatás alkalmával történtekről következőket ir a „Pesti Napló":

A magyar delegatió tagjai ma (decz. 7.) délben zárt értekezletet tartottak, melyen Szögyényi elnök előterjeszté az ő felségéhez a mai fogadtatás alkalmával tartandó beszédének szövegét. A beszéd különösen hangsulyozza a béke fenntartása körül szerzett érdemet, a mi a delegatió conservativ tagjai által nem helyeseltetett, mert ebben közvetve Andrássy politikájának helyeslését látták.

A királyi válasz azon szavai, melyek kiemelik a béke megóvását, élénk éljenzéssel fogadtattak, A király, a válasz elmondása után, a magyar delegatió több tagját megszólitással tüntette ki.

Ő felsége azt kérdé Zsedényitől, hogy meg van-e elégedve a hadügyi költségvetéssel, miután ennek összeállitásánál takerékossággal jártak el. Zsedényi azt felelte, hogy a budget elviselhető; de a közös hadsereget illető kiadásokon kivül sok a honvédségre való költség, sőt a Ferencz-csatornára is a kormány ujabb kiadást tervez, a mi elviselhetlen.

Ébernek a király azt jegyezte meg, hogy a delegátió munkálatai most nem oly sürgösek, mint a kiegyezési munkálatok, melyek minél előbbi befejezése igen kivánatos.

Wahrmannak azt jelenté ki a király, hogy érdemeket szerzett a bankkérdés megoldása körül.

Márkus Istvánnak azt mondá a király, hogy olvasta az ő bankbeszédét. Kérdé tőle, hogy a jelenlegi háboru egyes eseményeinél is jelen volt-e, mint a török-szerb háboru egyes fásisaiban? Márkus azt felelte, hogy törvényhozói hivatásának teljesitése tartotta őt vissza.

Falknak azt mondta a király, hogy a journalistika terén és a parliamentben helyesli gróf Andrássy politikáját. „Ha ön — igy szólt a király — részleteiben is oly pontosan ismerné gróf Andrássy politikáját, mint én; még erélyesebben helyeselné és támogatná azt." Falk azt felelte, hogy Andrássy gr. politikája dicséretreméltó, a mennyiben eddig, áldozat nélkül, megóvta a monarchia tekintélyét. A király a társalgás további folyamában sajnálatát fejezte ki a felett, hogy a kiegyezési tárgyalások oly lassan haladnak elő.

Pulszky Ágostnak, mint hadügyi előadónak, a király szivére kötötte a hadügyi budgetet.

Ezek voltak a delegatió fogadtatásának egyes részletei. Végül tudósithatom, hogy a conservativek megváltoztaták taktikájukat, s elhalasztták a külügyi kérdésekben föllépésüket.

A pénzügyminiszteriumnak kétségkivül nincs tudomása.

1-ör arról, hogy rozsnyón s pénzügyi kerületéhez tartozó vidékén a főtsó nagybani elárusitása több évekkel ezelőtt árlejtés nélkül egy magán emberre bizatott;

2-or arról, hogy ezen szabályellenes eljárás folytán a nagy közönség, — főleg a nyomorban szenvedő nép kézzelfogható kárával és sérelmével, a sóvári főzött só métermázsáját, mely Kassán 10 frt 20 kr, Tornán 10 frt 80 kr, Iglón 10 frt 70 kr, Rozsnyón 11 forint 60 krajczáron kénytelen fizetni. — E szerint Rozsnyó s vidékén a sóvári főtsó 70 krral drágább, mint a nevezett három helyen, — és

3-or arról, hogy az illetékes besztercze bányai k. pénzigazgatóság, — daczára folyó év julius 26-iki felszólamlásunknak, az e részbeni intézkedést nem tartja szükségesnek. Rozsnyón, deczember 5. Több rozsnyói polgár.

A csehek szeretnék beadni a kulcsot. Mint a „Gazeta Narodova" bécsi levelezője irja, a csehek trafikálni kezdenek az osztrák birodalmi tanács azon pártjával, mely ellenzi az osztrák-magyar kiegyezést, s kijelentették, hogy hajlandók megjelenni a birodalmi tanácsban, ha a kiegyezés nem sikerül.

Angolországban a „Memorial Diplomatique" hire szerint egy erős parlamenti párt volna alakulóban, melynek czélja Angolország és Ausztria-Magyarország közt közeledést hozni létre, hogy ez aztán a két állam szövetségére vezessen. Ugy látszik, hogy a „Mem. Dipl." még mindig azt hiszi, a minek ellenkezőjét mindennap ujabb tények bizonyitják: hogy Ausztria-Magyarország csak azért tagja a hármas szövetségnek, hogy rászedhesse a németet, illetőleg az oroszt, vagy egyszerre mindakettőt.

A harcztérről érkezett hirek szerint Szulejman pasa fölhagyott az előnyomulással, mi részint csapatai fáradságának, részint azon körülménynek tulajdonitható, hogy serege elmaradt részének megérkezését várja. — E megállapodás mindenesetre nagy veszteséggel jár rá nézve, mert az oroszoknak elég idejök van Tirnovát megfelelő őrséggel ellátni; de hiszszük, hogy az eredmény, habár később, mégis a törököknek fog kedvezni, mert — Szulejman pasa is ott lesz. A hadműveletekre vonatkozólag az eddigi hireken fölül még a következőket jelentik az uj „Pressé"-nek: Kedden Elena elfoglalásával egyidejüleg Kerim pasa, a lailakiöji csapatok parancsnoka, Keszrova ellen nyomult, melyet megtámadott. Rövid tüzérharcz után az oroszok kiüritették Keszrovát, elrontották a Keszrova-vizen levő hidat s visszavonultak a djutini positióba, hol erősen elsánczolták magokat. A török csapatok Keszrovát megszállva tartják.

Lemberg, deczember 5.

Orosz-Lengyelországban november 29-dike csöndesen folyt le. Az ima zárt ajtók mellett csendben hangzott el az aggastyánok némaságra szokott ajkáról és viszhangot lelt a gyermekek csacska nyelvén, de az ifjak imáikat összeszoritott ököllel mondták el, mintha kardot, a szabadság karját szoritva tartaná az ur elé, hogy áldja meg, és áldja e szent nap meg.

Tudósitások érkeztek már, hogy a külföldön, a hol a lengyelek szive még szabadon verhet, a Temple Union, Turkish defense funds, a National Society for the resistence of Russian aggression és a londoni „Fehér sas" társulatok fényesen ülték meg a 31-ki forradalom emlékünnepét. A mennyire ezen részvét a szabadság ügye mellett lelkesit, mint embert, épen ugy lesujt, hogy a magyar szabadság és függetlenség nem bir barátokkal külföldön. De hogy is birhatna, mikor mi magunk is ellenségeiként tününk fel a külföld előtt, kiknek nagy államférfiai (?) a szolgaságnak nagyságával nőnek, emelkednek, kik mint Pilátus, ha elhangzik, hogy „ha a császár barátja, vagy itéld el", kezüket meg sem mossák és minden nemzeti érzést, törekvést elitélnek. Talán a sors ironiája, hogy nov. 29-ikét Rapperschwijlben, a Habsburgok ősi lakában ülték meg a lengyel menekültek legfényesebben. Hogy ez megtörtént, bizonyára nem mult rajtuk.

Mig nálunk a programm-feladókat nem tudja a nemzet megregulázni, addig itt a közvélemény, e csendes hatalom, mely sehol sem lármáz és mindenütt jelen van, sehol sem található és mindent elér hatalma, képes volt lemondatni azon hazafiatlan reichsrathi küldötteket, kik a a lengyel kérdésről nem akartak tudni, és a lengyeleket egy mozdulatlan tetemként akarták feltüntetni, ahelyett, hogy az élethez a lét jogát is kérni merték volna.

Cserkawski Gyula helyett megválasztották Ujejski Kornélt, a hires költőt, a ki a lengyel hymnuszt irta, mely igy kezdődik: „Az égések füstjével, testvéreink kiontott vérének gőzével — — — szál fölfelé imánk." Ujejski már elutazott Bécsbe, és azt irta egyik barátjának, hogy: „Megyek szivemben Lengyelországgal és fejem fölött az istennel." Vajjon delegátusaink mit vittek Bécsbe szivükben, és mi lebegett fejük felett? Oh az nem volt sem a haza, sem az isten! Azonban itt is vannak, mint a beteg testen a fekély, magyarkák, a „Stanczyki-k, kik szennyes nevüket Ágost Zsigmond lengyel király bolondjától Stanczyk-tól nyerték. Ezeknek székhelye Krakkó és innen szövik hálóikat melyben az éhes légy felakad, hanem a férfi széttépi, amint megmutatja herczeg Sapieha Ádám megválasztása, kit az osztrák kormány oly nagymérvü rendőri figyelemben részesitett, hogy kellemesebnek találta Rómábamenni, hol a martyrok temetője fölött a kereszt ül diadalt, hol bresciai Arnold s Rienzi, annyi hős és annyi névtelen halott porából, a feldarabolt Italiából, az egykori geograhiai fogalomból feltámadt az uj, a független Olaszország, a mi reményt, édes bizalmat ad a feldarabolt, a papiron létezőnek hitt Polonia fiának.

Különben — mint értesültem — Sapiehának Rómában más dolga is van. A Vaticán ingadozott Oroszországgal szemben, sőt egy orosz szerzetes zarándok csoportnak ajánlotta a pápa, hogy imádkozzanak Oroszországért. A magyarázat ez, hogy a stanczykik, kik Wielopolski Zsigmond gróf utján Sz.-Pétervárról anyagi támogatásban részesülnek, nagy erőfeszitéseket tesznek Rómában, hogy a lengyel papságot innen birják hajlékonyságra. Épen most megosztani a lengyeleket, nagy szolgálat lenne, miért Wielopolski a kamarássághoz más nagy kitüntetést is csatolhatna.

A muszka ügynökök hemzsegnek Galicziában, kivált a ruthenek után a lengyel pornépet bujtogatják a régi modón, a régi jelszóval az urak és zsidók ellen: Rizat paniw i Zydiw!

Karácsonra havat reménylünk, és talán karácsonra meg lesz a nov. 29-ike a megváltó születésének méltó ünnepe, hogy eltompuljon örökre a popák által megáldott kés, melyet a ruthen parasztok közt kiosztogatnak és „Az égések füstjével, testvéreink kiontott vérének gőzével szálland fölfelé — a fehér sas."

Ugron Gábor.

Utóirat. Ma a házba, melyben lakom, egy hordár költözött. Nem érzem magamat Tiszától biztonságban. Érthető, hogy elutazom. Más helyről majd többet.

UJDONSÁGOK.

— Tisza Kálmán miniszterelnök ma este Bécsből a gyors vonattal a fővárosba tért vissza.

— Severa Károly és János győrmegyei birtokosok Penyvád nevü pusztájukon egy pusztai iskolát rendszeresitettek. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter az illetőknek köszönetét nyilvánitotta.

— Parlamentaris diner. Tegnap este Pretis báró osztrák pénzügyminiszter dinert rendezett a Bécsben ülésező két delegatió tagjai számára, melyen a miniszterek közül Auersperg herczeg, Lauert, Tisza, Széll és Wenckheim: az osztrák delegatusok közül Herbst, Giskra, Grosz. Hopfen, Eichhoff és Wolfrum, s a magyarok közül Falk, Wahrman, Bánhidy, Szlávy, Csengery stb voltak jelen. — Az élénk társalgás tárgyát — mind a N. Fr. Presse irja, természetesen kivált a kiegyezési kérdések s a 80 milliós adósság ügye képezte.

— A budapesti ügyvédjelöltek és joggyakornokok egyesület tagjai decz. 20-án esti 6 órakor az egyesület helyiségében (hatvani-utcza 3. sz. I. em.) rendkivüli közgyülést tartanak. Tárgya: számvizsgáló bizottság választása.

— A magyar munkáspárt s az általános munkásegylet pesti tagsága vasárnap este 5 órától kezdve Szvoboda (régi) Orpheumában nagymező-utcza 20. sz. a. 30 kr. belépti dij mellett nagy társas pártestélyt tánczvigalommal tart a „Népszava" czimü munkásközlöny javára.

— Selmeczbányáról irják lapunknak, hogy az ottani akadémiai hallgatóság nehány tagja legközelebb mükedvelői szinielőadást rendezett, mely alkalommal Kisfaludy K. „Vigjáték" czimü darabja mellett két német szindarab neve is olvasható volt. — E körülményen a közönség hazafias része igen megütközött, s nem ok nélkül.

— Ma délután 3 órakor a Beleznay-kert helyiségeiben nyilvános asztalos gyülés fog tartatni a következő napirenddel: 1. Az asztalossegédek jelen helyzete általában; 2. az ujon alakult „Budapesti asztalos segédek önképző egyleté"-nek czélja és törekvése; 3. inditványok és interpellatiók.

— Munkás gyülés. Vasárnap, deczember 9-én délután 3 órakor, Terézváros, akáczfa-utcza, a Buzalka-féle tánczteremben nyilvános munkásgyülés tartatik a következő napirenddel: „A büntető-törvényjavaslat 171 és 172. szakaszai". Előadók: dr. Csillag Zsigmond, (magyar) és Frankel Leó (német nyelven). Az elvtársak és egyáltalában a polgárok tömeges részvételét elvárja a — behivó.

— Eltiltott tankönyv. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium „Leitfaden beim ersten Unterrichte in der Geografie für Töchterschulen von Prof. Dr. Eugen Netoliczka. Wien, 1867. Verlag von A. Pichlers Wittwe & Sohn" czimü tankönyvet a hazai összes iskolák használatából kitiltotta.

— Az orsz. m. képzőművészeti társulatnak tagjai között f. 6. deczember 1-én megejtett sorsolás alkalmával az első nyereményt Lotz Károly „Hazatérő munkások"-at 1500 frt értékben Harkányi Frigyes; a másodikat Székely Bertalan „Lédá"-t 1200 frt értékben Zalamegye közönsége; a harmadikat Madarász Victor „B. Eötvös arczképé"-t 1000 frt ért. Dr. Haynald Lajos érsek, 4-ik Barabás Miklós „Székely aratók"-at 500 frt, B. Prandau Gusztáv, 5. Wagner Sándor „Részlet Veronából" czimü képét 350 frttal Pulszky Károly, 6. Szemlér Mihály „Somogyi juhászok" 200 frtos Ferenczy Mária, 7. Ebner Lajos „Fiféne" képét 150 frttal hg Eszterházy Pál, 8. Dux Zsigmond „Czipész inasok"-át 150 frttal Zsivora György, 9. Sárdy István „Olvasó nő"-t. 150 frttal Dr. Siegmund Vilmos, 10. Schulfrid Dominik „A kutyával játszó gyermek" 125 frt Traun Bethlen grófnő, 11. Révész György „Fürdő nők"-et 120 frttal Lipovniczky István, 12. Haan Antal „Tanulmányfőt" 120 frttal, Kovács Zsigmond püspök, 13. Spányi Béla „Alföldi táj vizimalommal" 100 frt hg. Lichtenstein János, 14. Maszák Hugóné „Deák Ferencz arczképe" 100 frttal gr. Fesztetich Taszillo, 15. Bródszky Sándor „Balatonfüred és Tihany"-át 80 frttal Hindy Árpád, 16. Grósz Béla „Tanulmány"-t 80 frttal, hg. Batthyányi Gusztáv, 17. Czelner Károly „Tanulmányfő"-t 80 frt Ágost Coburg herczeg, 18. Szemlér Mihály „Gyümölcs olasz"-át 60 frttal, hg. Monternow Alfréd, 19. Klimkovics Béla „Műutazók" czimü képet 50 frttal Bartakovics Flóris, 20. Dunaiszky László „Jókay Mór" mellszobrát főszöntvényben 50 frt Tallián János, 21. Marasztoni József „Deák Ferencz" szinnyomatát 30 frttal Wechselmann Ignácz 22. Izsó Miklós „B. Eötvös József" mellszobrát 2 frttal gr. Csáky László nyerték meg. — Ezenkivül még több érdekes nyereményben részesültek többen.

— Veszprémi levelezőnk irja: Veszprém városából már több müvész került ki, igy Auer Lipót a hires hegedümüvész, Ridley Kohne, de jelenleg egy városunk szülötte Pápay Victor gymnasiumi rajztanár és kitünő arczképfestő. E héten alkalmunk volt két befejezett munkáját bámulhatni, az egyik báró Fiáth Ferencz veszprémmegyei főispán, a másik városunk egyik legszebb hölgye, Kadelburger Emilné, ily gyönyörü eredeti creol arcz a ritkaságok közé tartozik. Mindkét kép remek s szólásig élethü. Pápay, báró Fiáth képét a mücsarnok megnyitása alkalmával ki akarta állitani, de a veszprémi kiállitási emlékokmány készitésével levén ez időben elfoglalva, elmaradt, s ez utóbbiért a kiállitási bizottság még köszönetet sem mondott, nemhogy honorálta volna. Ehez sem kell commentár.

— Jelentkezzék! A brünni hivatalos lap legujabb számában egy közlemény foglaltatik, a mely felszólitja Wagner Jánost, az 1785-ik évi april 4-én elhunyt Wagner Erzsébet hites férjét, hogy ez idézés utolsó megjelenésétől számitott törvényes határidő alatt annál is inkább jelentkezni, vagy gondnokát e törvényszék előtt megnevezni el ne mulassza, mert különben a törvényszéki letéttárban levő vagyona végkép az államra fog átiratni s arra való mindennemü jogát el fogja veszíteni. — Minthogy a fentebbi dátum nem sajtóhiba, hanem az idézés egy elkésett örökösödési ügy utolsó formalitása, valószinü, hogy Wagner János ur se nem fog jelentkezni, se gondnokot nem fog kinevezni, nyilván el nem jutva oda a hivatalos currentácziója, a hova a főgondnok elé a mult században elhunyt asszony után a János ur is már jó ideje berukkolhatott legyen.

— Az orsz. szinképezdei tanoda folyó tanévi első matinée-je holnapután, hétfőn délelőtt 11 órakor lesz.

— Vadászati jegyekért Pestmegyében az állampénztár csak 242 frtot vett be a mult november hóban, tehát 678 forinttal kevesebbet, mint októberben.

— Bölények mint háziállatok. Nebraska környékén a lakosok tejszükében vannak kevés a tehén, de a bölények annál nagyobb számban találhatók. Egy élelmes majoros arra a gondolatra jött, hogy hátha a sok faczérkodó bölényekből lehetne jó házi hasznos állatokat idomitni s keresztezés utján szeliditni meg a háztartás számára e szilaj állatok ivadékait ugy, hogy rendes tejelőkként használhatók legyenek. A kisérlet sikerült. Az első összvér ivadék még felbökte a gazdát és ugyan rugta a sajtárt; de az ettől származó uj keresztezett unoka már olyan türelmes volt, mint a kecske, s akkora tejelő-képességgel bir, hogy naponként 14 itcze tejet ad. A majoros sokra van ez uj nyájjal és vállalkozik arra, hogy öt év alatt minden bölénynek tehén-ivadékaiból jó, szelid és hasznos háziállatokat idomit.

— A czivilizáczió terjedésének egy kis, igénytelen emléknapja volt a mult hó 16-án. A napot Amerikában Kentucky-ben ünnepelték az ottani lakosok. Ekkor volt ugyanis kerek száz éves fordulója annak, mikor ezen a helyen a legelső fehér férfi-gyermek megszületett. Enoch Boone volt a gyermek neve, erős férfivé nőtte ki magát, a fehérek és feketék: vagyis bevándorlottak és benszülöttek között folyt félelmes tusák egy nagy részét átélte s 85 éves korában halt meg Mead County-ban. E helyen még most is számos unokája él, mint a „legrégibb" család büszkélkedő ivadéka.

— Uj világba, uj üzletre. Dresdából ismét egy német lutheranus kolonia telepedett meg Amerikában (Ford County, Kansas), a jó ingyen földön, a melyből összesen öt sectiót, 3250 holdat hasitottak ki a számukra ajándékba. A kolonia eddig 20 családból áll, tavaszra még várnak nehányat ugyancsak Drezdából. Ketten állanak az uj igéretföld lakosainak élén, Chas és Izrael nevü családapák Possendorfból. Iskolát már épitettek maguknak s most a templomot rendezgetik, körül az ujdon „falun" pedig az üde lég fuvallatában hajlongva zöldel már a legelső vetés, — dus aratást igérgetve az első jó termés.

— Zsebtolvaj. Hermán Lajos „Lutsh" néven ismert veszélyes és megrögzött zsebtolvaj tegnap délután 4 órakor a váczi utczában férjével karöltve sétáló báró Nagedinger Adolfné mellé tolakodván, ennek zsebéből a csekélyebb összeggel terhelt tárczát kilopta, de a közönség észrevette s a gyorsan összegyült sétálók a menekülni szándékozó zsebtolvajt föltartoztatá s a régi városházára kisérte, hol mint régi jó ismerőst fogadták s biztos zár alá helyezték.

— Egy szörnyeteg férj idegrázó bünös cselekménye felett hozott itéletet nemrégiben Baltimore egyik törvényszéke. Fiatal ember volt, még első éves házas, megölte ifju feleségét, és felbonczolva holttestét, a hármas gyermekeket a fejlődésnek már jól előrehaladt stádiumában semmisitette meg. Nejével mindig jól élt s tanuk állitása szerint igen szerették egymást, ugy mondák. Borzalmas tettére az vitte, hogy egy kuruzslónő előre megmondta neki, hogy felesége hármasokat fog szülni, s azt akarta megakadályozni.

— Kivándorlás New-Yorkba. A new-yorki statisztikai hivatal közleményei, mint egyik amerikai lapban olvassuk, érdekes adatokat tartalmaznak az ezen városba évről-évre történő bevándorlásokról. Közöl is ama lap az adatokból nehányat. A legutóbbi három hónapi cyclus alatt nevezetesen, a mely szeptember végével járt le, New-Yorkba 20.109 kivándorló érkezett. Ez három havi népszaporodás. Az odaérkezettek közül 11.462 volt a férfi a többi nő. Ugyanezen időszak alatt 1876-ban azonban 25.886 személy vándorolt ki e világvárosba. Magában szeptember hóban kiértek 6.673-an, ezek közül a legtöbben angolok, a többiek kisebb számban ezen arányban: Angolországból 1670; Skóthonból 285, Waleszből 45; Irkonból 1.129; Németországból 1.883, Ausztriából 251, Magyarországból 27. Chinából 7, Francziaországból 188, Oroszországból 96 stb. stb., mig Közép-Amerikából, az argentini köztársaságból, Nassauból, Porto-Rico, Bahamas, India, Sardinia és Ausztriából csak egy-egy, mig Törökországból egyetlen egy kivándorló sem érkezett.

— Komplikált lopás. K. Zsuzsanna, kiről emlitettük, hogy tegnap Lelhen Antaltól egy 2200 frtos takarékpénztári könyvecskét lopott el és megszökött, a rendőrség által nyomoztatván, még a tegnapi nap folyamában elfogatott, s nála a takarékpénztárból fölvett 2200 frt megtaláltatott. A takarékpénztári könyvecskét egy mosónőnek adta át, ki fölleletvén a kihallgatáskor azt adta elő, hogy a tettes nő még a fővárosban van. Ez alapon a nyomozások azonnal megindittattak, mi vádlott nőnek valószinüleg tudomására juthatott, mert azonnal ügyvédhez sietett, s őt egy levél irására kérte föl, melyben az általa megkárositottat fölszólitotta az egyezkedésre, s épen az okozta azt, hogy nyomára jutván, elfogatott. Tekintettel arra, hogy károsultnál K. Zsuzsanna 9 évig volt szolgálatban, mely idő alatt semmi bért sem kapott; a kárvallottól a szolgálati dijja fejében megkapta 600 frtját, s igy a panaszától elállott. A kapitányi hivatal azonban a kir. ügyészségnek az esetet följelentette, de K. Zsuzsannát mindazonáltal szabadlábra helyezte, tekintettel arra, mert gazdájával viszonya volt, s igy inkább meggondolatlanságból vihette el a könyvecskét, mint lopási szándékból.

— Öngyilkossági kisérlet. Koncz Anna 24 éves cseléd, ki Béla-utcza 3. sz. a. szolgált, tegnap déli 12 órakor villóoldattal magát megmérgezni szándékozott, de még élve szállitották a kórházba. Koncz Anna egy hadfival szoros szerelmi viszonyban állt, mely nem maradt következmény nélkül. A baka most elhagyta s a szegény leány e miatti bánatában tett öngyilkossági kisérletet; de életben maradásához remény van. Leányok, ne szeressetek bakákat.

— Falopás. Most ez is a saison czikkek közé tartozik, hát keresik. Az Eötvös-utcza 17-ik számu ház lakói közül néhányan arra a kellemetlen tápasztalatra ébredtek már több izben, hogy a fáskamrájukat, hol egyéb holmi is volt, feltörték. E hó 6-ikának éjjelén, immár hatodizben mentek a tolvajok ugyanazon kamrákhoz s egyszerre ötöt feltörtek, belőlök ruhanemüeket is vittek el, meg egy cseléd ládáját a pénzével. A rendőrség főtanyája alig 100 lépésnyire esik az emlitett helytől; a tolvajok mégis egész biztonságban mászkálnak be a házba az octodon felől a keritésen.

— Kirabolt zsibárus bolt. Tegnap reggel 4 órakor a sugáruton állomásozott rendbiztos észrevette, hogy a hajós-utcza 62. számu házban a bolt helyiségek nyitva vannak. Oda ment, nem talált senkit se. Elhivatta tehát Glatter Armin zsibárust a tulajdonost. Ez legnagyobb megütközéssel látta, hogy majdnem összes ócska, de mind a mellett jókarban levő ruhakészlete — számtalan kabát, nadrág és mellény — oda van. A nyomozást megindították.

— Adásvevés ütlegekkel. Punczman János (rákos utcza 1, sz.) tegnap magához hivatta Goldner Jakab házaló zsidót s egy pár czipőt adott el neki. A házaló egy társát elküldvén váltani, az udvaron várta a pénzt, a miből fizetett volna. Eközben azonban Punczman megbánta a vásárt és miután Goldner nem akarta a czipőket visszaadni, dulakodás támadt közöttük, a minek az lett a következménye, hogy Punczman a 63 éves zsidót kidobta az utczára, hol ez igen megütötte magát. Punczmant a fenyitő járásbiróság elé állitották.

— Öngyilkosság. Andreatzi Titusz bécsi szül. 39 éves római kath. özvegy, dobozkészitő, ki a kertész-utczában, a 153. számu házban levő Pfänder-féle dobozgyárban dolgozott, tegnap este 5 órakor a gyár udvarán egy egycsövü hátultöltő pisztolylyal magát főbe lőtte s rögtön meg is halt. Hulláját rendőri bonczolás végett kórházba szállitották.

— Sajtóhiba. Lapunk mai számának „Szerkesztőségi nyilatkozat" czimü ujdonságában Kálnási Sándor helyett tévesen áll Kálvási Sándor.

A hivatalos lapból. Kovátsfy Alajos nyugalmazott törvényszéki elnöknek 40 évet meghaladó buzgó és közhasznu szolgálatai elismeréseül, a harmadosztályu vaskoronarendet adományozta. A magyar királyi igazságügyminiszter Szabó József nagy-szalontai kir. járásbirósági dijnokot a magyar-csékei, Akay Aladár zsolnai lakost pedig a liptó-szent-miklósi kir. járásbirósághoz, végrehajtókká nevezte ki. A pozsonyi m. kir. pénzügyigazgatóság Sefcsik Jénő kir. adófelügyelőségi számtisztet a nagy-bittsei kir. adóhivatalhoz III-ad oszt. ellenőrré, Vajda Károlyt ideiglenes VI. oszt. adótisztté nevezte ki.

Az ügyvédi kamarákból. A kassai ügyvédi kamara részéről közhirré tétetik, miszerint Láczay Károly sátoralja-ujhelyi lakos ügyvéd a kamara lajstromába folytatólag felvétetett.

Fővárosi ügyek.

— Közgyülés. Budapest főváros törvényhatósági bizottsága f. évi deczember hó 12-én d. u. rendes közgyülést tart. Tárgyai: 1. pénzügyi bizottsági és tanácsi előterjesztés Valter Adolf kérvényére és a VI. ker. elöljáróság előterjesztésére a király-utczai Schneider-féle telek bérbeadása tárgyában. 2) Tanácsi előterjesztés: a) a tabáni 15. számu városház, b) a lőportorony közelében levő 10496 hr. sz. lágymányosi szántó bérbeadását illetőleg.

— Meghivás. Az I. ker. elöljáróság az I-ső kerületi lakosság mindazon polgárait, kik utólagos ló előállitásra a törvény értelmében kötekezvék, felhivta, miszerint a f. évi október 19-ikére kitüzve volt lóosztályozáshoz elő nem vezetett lovát vagy lovait f. év deczember 13-án délelőtt 9 órakor a vizi városi fazekas téren a lóosztályozási bizottság elé pótlólag annál bizonyosabban elővezesse, mert különben minden ló után 15 frt pénzbirsággal fog fenyittetni. A lovak elő nem vezethetése körül netán felálló akadályok a lóállitási bizottság előtt okmányilag leszneк igazolandók.

— A József fiárvaházi bizottmány 1877-ki deczember hó 11-én d. e. 10 órakor az uj városházán első emelet 17. sz. a. az intézet 1878. évi kenyérszükséglete iránti ajánlati tárgyalás ügyében ülést tart, melyre a tagok meghivattak.

KÖZGAZDASÁG.

Veszprém, decz. 7. Időjárásunk a legjobb, a mult heti eső az egereket elpusztitotta és most szép tiszta s egészséges levegőnk van. Az üzlet egyáltalában pang, semmi kereset, nagy adó, folytonos adóexecutió, apathia minden közügy iránt, elkedvetlenedés, sőt elkeseredés — ez az, a mit jelezhetünk. Hetivásáraink semmit sem érnek, országos vásárunkat elmosta az eső, hogy mi lesz már most belőlünk — annak az isten a megmondhatója; még várunk és türünk, de meddig? — Heti piaczi árakat nem jegyzek, mert sem vevő, sem eladó nincsen. — Szomoru helyzet, de való.

Szeszüzlet. Arad, decz. 6. Az üzlet valamivel nyugodtabb volt. Készáru nagyban 35 forint 75—36 frt hordó nélkül. Részletben 36 frt 25—35 frt 50 kr hordó nélkül, 38 frt. 38 frt 25 kr hordóstól pr. 100 liter százalék.

Temesvár decz. 7. Piaczi árak. Buza bánsági legjobb 77.5 10.—. buza bánsági közép 76.0 9.40, buza bánsági legsilányabb 74.0 8.70, kétszeres buza — —.—, rozs 71.5 7.20, árpa — —.—, zab hectoliter 2.40—2.60.—, kukoricza (uj) — 5.20, széna métermázsa — 2,40, szalma, alom (mm.) — 1.—, szalma kéve csépelt csomagban — — 15.

Vasmeyye. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi magy. kir. miniszterium rendeletével Vasmegyében: Nagy-német-Szt.-Mihályban, Felső-Eőrben és Pinkafőn uj állam távirdaállomás nyittatott, korlátolt napi szolgálattal.

Debreczen, decz. 4. A piaczi árak mai hivatalos jegyzéke: Egy hektoliter buza 6.52—8.62. kétszeres 4.88—5.70. Rozs: 4.24—4.56. Árpa: 3.26—3.58. Zab; 2.20—2.25. Uj tengeri: 2.90—4.24. Köles: 4.40—4.56. Köles kása: 8.94. Egy zsák burgonya: 1.20. 100 kilogr. uj szalonna: 44—74—50 ft. 100 kiló uj háj: 44, 47, 50 forint.

Gyöngyös, decz. 7, (Hivatalos jegyzék.) A mai heti vásáron az eladók — a rosz utak miatt — a szokottnál kevesebben látogatták meg piaczunkat, s igy a gabna-árak felemelkedtek: t. buza 9.50—10.70 kétszer, buza 8.40—9, rozs 6.80—7.10, árpa 7.30—7.80, zab 6.40, tengeri 6.—6.40. köleskása 10 frt, bab 12 frt métermázsánként (100 kilogr.)

Szatmár, decz. 6. Hetenkint gyengébb hozatal és csekélyebb kinálat, és ennél még kedvetlenebb gabnavétel, a jelenlegi gabna üzletünk folyama és eladatott buza szine és minősége szerint 9.30—9.80-ig, rozs 6.40—50-ig, zab 5.50—55-ig, kukoricza 6—6.24-ig, uj fehér bab 10 frt, régi tarka bab 7.50. Dióból is jelenleg már csak kevés készlet van, és ezért 22.50 kivántatik, mogyoro 9.50, aszalt szilva 28 frt, füstölt 20 frt, szilvaiz első rendü 27—28 frtig, másod rendü 23—24 frtig, első rendü nagybányai gesztenye 10—10 frtig, méz 30—31 frtig, minden métermázsánként a helybeli vasuthoz szállitva. Időjárás még mindig szép enyhe.

Hajóforgalom folyó évi deczember hó 7-én a fővárosi dunabalpartján következő vizi jármüvek kötöttek ki u. m.: Lusits Miklós m. h. 3300 m. m. buzával Becskerekről. Liptay János m. h. 75 m. m. burgonyával Tóthfaluból. Valhenfeld Károly m. h. 80 m. m. falkővel Bogdánból. Herczfeld Gyula m. h. 30,000 drb téglával Verőczéről. Hahn János m. h. 400 meter tüzifával Verőczéről. Fichtl Salamon m. h. 1223 hectoliter borral Szegszárdról.

Vizállás. December hó 8-án 1 m. 86 em. apadás 4 cm.

Napirend deczember 9.

Naptár. Vasárnap. Kath.: G. 2. Leokadia szüz. Prot.: G. 27. Caesar. Görög-orosz: 22. B 18. Jakab. Izr.: 3. Napkél 7 óra 37 percz. Nyugszik 4 óra 7 perczkor.
Muzeumban nyitva van a régiségtár d. e. 9 órától d. u. 1 óráig.
Saissy A. franczia irodalmi felolvasása az akadémiában déli fél 12 órakor.
A nemzeti kör évi közgyülése d. u. 5 órakor.
Erdészeti egyesület választmányi ülése d. u. 5 órakor.
Honvédelmi miniszter fogad előleges bejelentés mellett d. e. 10 órától d. u. 2 óráig.
Általános munkás egylet nagy társas párt estélyt és tánczvigalmat tart a Szvoboda (régi Orpheum) vendéglőjében, nagymező utcza 20. sz. este 5 órától kezdve.
Asztalos segédek gyülése a Beleznai kertben d. u. 3 órakor.
Eszterházy képtár nyitva d. e. 9 órától d. u. 1 óráig.
Ipar müvészeti muzeum kiállitás d. u. 2—5 óráig.
Séta hangverseny délután 5 órától kezdve a Redout-termében.
Orsz. tanszermuzeum d. e. 10 órától d. u. 2 óráig.
Az orsz. képzőművészeti társulat kiállitása d. e. 9. d. u. 2 óráig.
Állatkert nyitva egész nap.
Magyar daltársulat előadást tart a „Komlókertben", este 8 órától kezdve.

Budapesti szinlapok.

Vasárnap, deczember 9-én.

NEMZETI SZINHÁZ.
Az attaché.
Vigjáték 4 felvonásban.
Személyek:

Scharpf báró	Ujházi
Báróné	Kocsisovszky
Prachs gr	Náday
Medalaine	Helvey L.
Estillac	Szigeti Imre
De Méré	Körösmezei
Trondville	Bercsényi

VÁR-SZINHÁZ.
A kőműves.
Vig dalmü 3 felvonásban.
Kezdete 7 órakor

NÉP-SZINHÁZ.
Soldosné L. mint vendég.
A falu roszsza.
Népszinmü 3 felvonásban.
Személyek:

Feledi	Kovács I.
Lajos	Eőri
Boriska	Rákosi Fáni
Bátki Terozi	Rákosi
Göndör	Tamási
Finum R.	Soldosné L.
Csapó,	Petheő
Gonosz, pista	Tihanyi
Gonoszné	Klárné

Kezdete 7 órakor.

Csávolszky Lajos
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

Nyilt-tér.

Fővárosi vigadó
vasárnap, 1877. decz. 9-én
Strauss Ján. és Lanner Józs. emlékére.
Séta-hangverseny
Gróf Coronini ezred zenekara által,
FRITON G., karmester.
Az uj „Telephon" próbája.
Az ét-teremben
RÁCZ PÁL nemzeti zenekara.
Kezdete 5 órakor.
Belépti-dij a „Telephon" használatával 30 kr.
Mély tisztelettel **Schallern Frigyes.**

A legjobb
Salonszén
CSÁKI és TSNÁL kapható. Megrendelhető Pesten: saját irodájukban és a fogyasztási egylet boltjában, váczi u. 1 sz. Budán: Klusemann-féle ház collecturában.

Viszonnyilatkozat.

Oroszvári adóvégrehajtónak e lapok 317-ik számában közzé tett nyilatkozatára kijelentem, hogy a hivatalos vizsgálatot majd csak én, és pedig a törvényszék által ejtetem meg, miután az ő brutális bánásmódja folytán jutott anyám oly állapotba, hogy csak egy rendőrbiztosnak eczetes viz használata mellett sikerült eszméletre hoznia. Én is a t. cz. közönségre bizom, ugy az adó behajtás körül némelyek által már szokásossá vált eljárás felett, valamint az ilyenek és az utonállók közötti különbségről itéletet mondani. Ezzel részemről a szóváltás befejezve van.

Fürst Ignácz.

Megjelent és az „Egyetértés" kiadóhivatalában (himző utcza 1. sz.) kapható
„UTOLSÓ BEBEK"
történeti regény 3 kötetben, irta
Pétery Károly
Ára a 3 kötetnek 3 forint.

Budapest, nyomatott Schlesinger és Wohlauer könyvnyomdájában. Rostélyutcza, (Károlykaszarnya) 8. sz.